

Zasady bezpiecznych relacji Personel – Dziecko

Zasady bezpiecznych relacji Personel – Dziecko

Polskiego Komitetu Paralimpijskiego

Wszystkie działania podejmowane przez Personel Polskiego Komitetu Paralimpijskiego (PKPar) mają na celu dobro dziecka i są realizowane z myślą o jego najlepszym interesie. Personel zawsze traktuje dziecko z szacunkiem, uwzględniając jego godność i indywidualne potrzeby. Każda forma przemocy wobec dziecka jest absolutnie niedopuszczalna. Personel zobowiązany jest do działania zgodnie z obowiązującym prawem, wewnętrznymi regulacjami PKPar (takimi jak regulaminy, procedury, polityki) oraz w granicach swoich kompetencji. Te zasady obowiązują wszystkich pracowników, współpracowników, stażystów, wolontariuszy oraz inne dorosłe osoby mające kontakt z dziećmi pod opieką PKPar, jeśli taki kontakt odbywa się w związku z realizacją projektów zatwierdzonych przez Kierownictwo PKPar. Personel potwierdza zapoznanie i przestrzeganie tych zasad poprzez podpisanie oświadczenia (Załącznik nr 4 do Polityki).

Szanowny członku personelu,

dla dobra naszych podopiecznych, kluczowe jest utrzymywanie profesjonalnych relacji. Zawsze zwracaj uwagę na swoje reakcje, komunikaty i działania, upewniając się, że są one odpowiednie, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec wszystkich dzieci. Twoje postępowanie powinno być transparentne, aby uniknąć możliwości błędnej interpretacji. Pamiętaj, że profesjonalizm i jawność są fundamentami budowania zaufania oraz zapewnienia bezpiecznego środowiska dla dzieci. Stosowanie się do zasad opisanych w dalszej części dokumentu jest niezbędne, aby utrzymać spójność i bezpieczeństwo w naszej codziennej pracy.

Komunikacja z dziećmi

Kiedy rozmawiasz z dziećmi:

1. Zawsze bądź cierpliwy i okazuj szacunek.
2. Słuchaj uważnie i odpowiadaj w sposób dostosowany do wieku dziecka i okoliczności.
3. Zwracaj się do dziecka po imieniu (nie po nazwisku lub numerze na koszulce), chyba że dziecko woli używać pseudonimu, innego imienia lub zasady rozgrywek sportowych przewidują tylko komunikację numerami.
4. Informuj dziecko o decyzjach, które go dotyczą, i staraj się uwzględniać jego oczekiwania, dając mu wpływ na swoją aktywność sportową i plany rozwoju.
5. Szanuj prywatność dziecka. Nie wykorzystuj ani nie ujawniaj powierzonych sekretów, chyba że jest to konieczne dla ochrony dziecka – w takim przypadku poinformuj dziecko jak najszybciej.

6. Nie udostępniaj poufnych informacji na temat dziecka osobom nieuprawnionym, w tym innym dzieciom i rodzicom. Dotyczy to m.in. wizerunku, sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, zdrowotnej czy prawnej.
7. Zapewnij dzieci, że mogą zgłaszać się do Ciebie, jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
8. Nigdy nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie poniżaj dziecka.
9. Nie krzycz na dziecko, chyba że jest to związane z jego bezpieczeństwem lub dopingiem podczas meczu, ale nigdy nie używaj przemocy słownej.
10. Zachowuj się odpowiednio w obecności dzieci, nigdy nie używaj wulgaryzmów, niestosownych gestów, obraźliwych uwag czy komentarzy o podtekście seksualnym.
11. Traktuj dzieci równo w przekazywaniu informacji o treningach i możliwościach rozwoju.
12. Nie komentuj wyglądu dzieci. Jeśli konieczne jest zwrócenie uwagi na ich warunki fizyczne, rób to w sposób taktowny i na osobności, skupiając się na celach treningowych.

Działania z dziećmi

Kiedy pracujesz z dziećmi:

1. Twoje kontakty z dziećmi powinny być jawne. Nie ukrywaj kontaktów z dzieckiem. Inne osoby dorosłe oraz dzieci powinny być świadome treningów, zajęć i spotkań prowadzonych przez Ciebie.
2. Daj dobry przykład swoim zachowaniem, promując zasady fair play i pozytywne relacje z innymi członkami personelu oraz rodzicami.
3. Reaguj na każdy przejaw przemocy rówieśniczej. Nie nastawiaj dzieci przeciwko sobie, nie plotkuj na ich temat i nie namawiaj do przemocowych zachowań (np. Trash talking*, znęcanie się nad młodszymi). Traktuj wszystkich z szacunkiem.
4. Opieraj swój autorytet na szacunku, przestrzeganiu zasad bezpieczeństwa, wysokich umiejętnościach technicznych, wyrozumiałości oraz dotrzymywaniu ustaleń i obietnic. Nigdy nie stosuj zastraszania i karania. Zadbaj o utrzymywanie dobrego kontaktu z dziećmi, którymi się opiekujesz. Doceniaj wysiłek dzieci, nie koncentrując się wyłącznie na wynikach. Zachęcaj do udziału w treningach bez wywierania presji.
5. Doceniaj i szanuj zaangażowanie oraz wysiłek dzieci, nie skupiając się jedynie na wynikach. Nie obciążaj dzieci winą za porażki ani nie oceniaj ich wartości na podstawie osiągnięć sportowych. Zachęcaj do uczestnictwa w zajęciach i zawodach, tłumacząc ich znaczenie, ale pozwól dziecku samodzielnie podjąć decyzję.

* Trash Talking to termin określający sposób komunikacji, w którym używa się obraźliwych, prowokacyjnych lub złośliwych komentarzy w celu zdeprecjonowania, zdemotywowania lub wytrącenia z równowagi przeciwnika. Często jest stosowany w kontekście rywalizacji sportowej, ale może pojawiać się także w innych sytuacjach, gdzie występuje konkurencja. Przykłady Trash Talkingu to: obraźliwe komentarze: mówienie rzeczy mających na celu obrażenie przeciwnika, np. wyśmiewanie ich umiejętności, wyglądu czy osiągnięć. Złośliwe uwagi: używanie sarkazmu lub ironii, by sprawić, że przeciwnik poczuje się gorzej. Prowokacyjne gesty: wykonywanie gestów mających na celu wywołanie gniewu lub frustracji u przeciwnika.

6. Aktywizuj dzieci i traktuj je równo, niezależnie od ich fizycznych predyspozycji do uprawiania sportu, płci, orientacji seksualnej, niepełnosprawności, statusu społecznego, etnicznego, kulturowego, religijnego i światopoglądowego. Dopasuj plany zajęć do umiejętności i możliwości dzieci, stawiając wyzwania z poszanowaniem ich wrażliwości.
7. Szanuj prywatność dzieci, nie wchodząc do toalet czy szatni, gdy tam przebywają.
8. Szanuj czas dzieci, nie odwołuj zajęć w ostatniej chwili i nie oczekuj, że będą rezygnować z innych ważnych dla nich aktywności.
9. Bezpieczeństwo, dobrostan i radość z uprawiania sportu powinny być zawsze priorytetem. Unikaj wywierania presji na osiągnięcie wyników kosztem zdrowia.
10. Raportuj każdą ryzykowną sytuację do Koordynatora ds. ochrony dzieci (ochronadzeci@paralympic.org.pl), w tym zauroczenia między personelem a dzieckiem. Jeśli jesteś świadkiem takiej sytuacji, reaguj stanowczo i z wyczuciem.
11. Kiedy musisz pracować sam na sam z dzieckiem, poinformuj o tym inne osoby i zadбай o jawność takiej sytuacji.
12. Unikaj faworyzowania dzieci i nie otaczaj ich niepotrzebną opieką.
13. Zakazane jest nawiązywanie z dzieckiem relacji romantycznych lub seksualnych oraz składanie propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych w jakiegokolwiek formie.
14. Nie utrwalaj wizerunku dziecka do celów prywatnych.
15. Nie oferuj dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji i sam nie używaj ich w obecności dzieci.
16. Nie przyjmuj prezentów ani pieniędzy od dzieci ani ich rodziców, by uniknąć podejrzeń o nierówne traktowanie.
17. Masz prawo do rezygnacji z treningu, zajęć z dzieckiem, które nie przejawia predyspozycji do sportu zawodowego, ale sposób komunikacji musi być taktowny i dostosowany do wrażliwości dziecka.
18. Nie angażuj dzieci w treningi z powodów osobistych, jeśli nie przejawiają one predyspozycji do danego sportu zawodowego.

Kontakt fizyczny z dziećmi

Każda forma przemocy wobec dziecka jest całkowicie nieakceptowalna. Niemniej jednak, są sytuacje, w których kontakt fizyczny z dzieckiem jest konieczny i uzasadniony w celu zapewnienia właściwej pomocy. Taki kontakt powinien być dostosowany do aktualnych potrzeb dziecka, z uwzględnieniem jego wieku, etapu rozwoju, płci oraz kontekstu kulturowego i sytuacyjnego. Ponieważ nie istnieją uniwersalne zasady dla każdego przypadku, członek personelu powinien opierać się na swoim profesjonalnym osądzie, zwracając uwagę na reakcje dziecka. Ważne jest, aby pamiętać, że nawet przy najlepszych intencjach kontakt fizyczny może zostać niewłaściwie zrozumiany przez dziecko lub osoby trzecie.

Zadbaj o spełnienie następujących zasad:

1. Zanim nawiążesz kontakt fizyczny z dzieckiem, zawsze zapytaj o zgodę i upewnij się, że dziecko w pełni rozumie, co planujesz zrobić.
2. Przed wykonaniem jakiegokolwiek czynności, która wymaga pomocy, dokładnie wyjaśnij dziecku, co zamierzasz zrobić i dlaczego jest to potrzebne.

3. Jeśli musisz podnieść lub przenieść dziecko, stosuj odpowiednie techniki, aby zapewnić bezpieczeństwo zarówno dziecku, jak i sobie.
4. Uważnie słuchaj dziecka i zwracaj uwagę na jego potrzeby. Jego perspektywa jest kluczowa, aby zapewnić właściwe wsparcie.
5. Zadbaj o to, aby wszelka pomoc fizyczna była neutralna i profesjonalna, unikając gestów, które mogłyby zostać źle zrozumiane.
6. Obserwuj reakcje dziecka na otrzymywaną pomoc. Jeśli zauważysz oznaki dyskomfortu lub niepokoju, dostosuj swoje działania.
7. Nie dotykaj dziecka w sposób, który mógłby zostać odebrany jako niestosowny lub nieodpowiedni.
8. Zasięgaj porad rodziców lub opiekunów, aby lepiej zrozumieć preferencje dziecka i sposób, w jaki najlepiej można mu pomóc.
9. Zwracaj szczególną uwagę na dzieci, które doświadczyły przemocy lub nadużyć. W sytuacjach, gdy dziecko dąży do niewłaściwego kontaktu fizycznego, reaguj delikatnie, ale stanowczo, pomagając mu zrozumieć granice osobiste.
10. Upewnij się, że każdy kontakt fizyczny z dzieckiem jest jawny i nie wynika z relacji władzy ani nie wiąże się z gratyfikacją. W przypadku zaobserwowania niewłaściwego zachowania ze strony innych dorosłych lub dzieci, natychmiast poinformuj odpowiednią osobę i/lub postępuj zgodnie z obowiązującymi procedurami.
11. W sytuacjach wymagających pielęgnacji lub higieny dziecka, ogranicz kontakt fizyczny do minimum i staraj się, aby asystowała inna osoba dorosła. Jeśli takie obowiązki należą do Twoich zadań, upewnij się, że przeszedłeś odpowiednie szkolenie.
12. W przypadku indywidualnej opieki fizjoterapeutycznej, jeśli to możliwe, zapewnij obecność drugiej dorosłej osoby, np. lekarza lub innego członka personelu medycznego. Unikaj sytuacji, w której jesteś sam na sam z dzieckiem, a jeśli to nieuniknione, zadbaj o jawność takiego kontaktu.
13. Nigdy nie stosuj przemocy fizycznej wobec dziecka, w tym takich działań jak bicie, szturchanie, popychanie, szarpanie, kopanie czy rzucanie przedmiotami. W żadnym przypadku nie naruszaj fizycznej integralności dziecka.
14. Unikaj angażowania się w zabawy, które mogą być nieodpowiednie, takie jak łaskotanie, udawane walki czy brutalne gry.
15. Podczas obozów i wyjazdów nie wolno spać w jednym łóżku z dzieckiem.

Korzystanie z szatni i łazienek

1. Jeśli zajęcia lub zawody odbywają się w nowym miejscu, sprawdź, czy dzieci mają do dyspozycji wydzielone łazienki i szatnie, czy też są one ogólnodostępne. Upewnij się również, że te pomieszczenia są przystosowane dla dzieci z niepełnościami oraz ich opiekunów.
2. Nie wolno Ci przebierać się w obecności dzieci ani przebywać w szatni i łazience, gdy dzieci są rozebrane. Dorośli, w tym trenerzy lub opiekunowie, nie mogą korzystać z tych samych szatni i pryszniców co dzieci. Minimalizuj ryzyko, oddzielając przestrzeń lub wyznaczając godziny tylko dla dzieci. Zasada ta dotyczy także niepełnoletnich sędziów, trenerów oraz małoletnich pełniących funkcje przypisane do personelu.
3. Zapewnij dzieciom osobne łazienki i szatnie podczas zajęć koedukacyjnych.

4. Jeżeli dziecko czuje się niekomfortowo, przebierając się lub biorąc prysznic, nie wywieraj na nim presji, aby to zrobiło. Zamiast tego zachęć je do zrobienia tego w domu.
5. Należy zapewnić dzieciom warunki do bezpiecznego przechowywania osobistych rzeczy oraz dbać o zapewnienie komfortowych warunków do przebierania się i korzystania z pryszniców (działające zamki do szatni i łazienek, parawany etc.)
6. Używanie telefonów komórkowych lub sprzętu z funkcją nagrywania przez trenerów lub opiekunów jest zabronione w szatniach i łazienkach. Dzieci powinny być zniechęcane do korzystania z telefonów w szatniach.
7. Należy reagować na zgłaszane zachowania ośmieszające i zawstydzające między dziećmi – rozbieranie się dla “zabawy”, komentarze dotyczące wyglądu, wynikające np. z różnego stopnia rozwoju poszczególnych dzieci.

Kontakty poza godzinami pracy

1. Kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie podczas godzin zajęć, zawodów, obozów i dotyczyć spraw związanych z Twoimi obowiązkami jako członka personelu PKPar.
2. Nie wolno Ci zapraszać dzieci do swojego domu ani spotykać się z nimi poza godzinami zajęć bez wcześniejszej zgody Kierownictwa PKPar oraz rodziców lub opiekunów. Dotyczy to również kontaktu z dziećmi za pośrednictwem prywatnych kanałów komunikacji, takich jak prywatny telefon, e-mail, komunikatory czy profile w mediach społecznościowych.
3. Jeśli musisz skontaktować się z dziećmi lub ich rodzicami/opiekunami poza godzinami zajęć, używaj wyłącznie służbowych kanałów komunikacji (e-mail, telefon służbowy). W przypadku braku służbowych telefonów, komunikacja z dzieckiem może odbywać się przez internetowe kanały grupowe (np. grupy w mediach społecznościowych), ale tylko wtedy, gdy w grupie jest obecna jeszcze jedna dorosła osoba lub co najmniej dwoje dzieci. Każdy taki kontakt musi być jawny, a rodzice powinni być poinformowani o jego formie.
4. Jeśli konieczne jest spotkanie z dziećmi poza godzinami treningów, zajęć musisz wcześniej powiadomić o tym Kierownictwo PKPar, a rodzice lub opiekunowie dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.
5. Utrzymując relacje towarzyskie lub rodzinne z dziećmi i ich rodzicami/opiekunami, jeśli są Ci bliskie, musisz zachować poufność wszystkich informacji dotyczących innych dzieci i ich rodzin. Nie może to prowadzić do faworyzowania tych dzieci.
6. Nie możesz towarzyszyć dziecku w podróży, jeśli nie ma z nim opiekuna, chyba że jest to związane z wyjazdem na obóz czy zawody. Każdorazowo wymagana jest zgoda rodzica lub opiekuna dziecka.

Bezpieczeństwo podczas wyjazdów na obozy i zawody sportowe

Podczas obozów lub wyjazdów na zawody, powinieneś:

1. Zawsze dbać o bezpieczeństwo i dobre samopoczucie dzieci, co oznacza, że przed wyjazdem należy przeprowadzić ocenę ryzyka, obejmującą transport i zakwaterowanie.
2. Mieć stałą świadomość, co robią dzieci i gdzie przebywają w każdej chwili trwania wyjazdu.
3. Zwracać szczególną uwagę na fizyczne i emocjonalne potrzeby dzieci oraz pomagać im w ich zaspokajaniu, upewniając się, że wiedzą, do kogo mogą się zwrócić z obawami lub w przypadku niewłaściwych zachowań.
4. Nigdy nie pozwalać dziecku opuszczać grupy jedynie z jednym dorosłym, chyba że jest to członek rodziny i zostało to wcześniej uzgodnione z rodzicami, lub sytuacja tego wymaga dla zapewnienia bezpieczeństwa.
5. Zorganizować zakwaterowanie tak, aby dzieci mieszkały w komfortowych warunkach, najlepiej na jednym piętrze. Jeśli to nie jest możliwe, upewnij się, że na każdym zajmowanym przez dzieci piętrze przebywa opiekun. Pokoje powinny być dostosowane do etapu rozwoju dzieci. W przypadku zbiorowego noclegu, rozdziel dzieci według płci, a jeśli śpią w jednej sali, wyznacz strefy zgodnie z wytycznymi i oddziel je parawanami.
6. Niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju. Jeżeli ze względów organizacyjnych obiektu, w którym odbywają się obozy lub zawody, dzieci muszą zostać umieszczone w salach zbiorowego zakwaterowania, dopuszczalne jest, aby spało z nimi dwóch opiekunów, najlepiej tej samej płci. W takim wypadku należy zadbać o prywatność zarówno dzieci jak i opiekunów, w szczególności nie dopuszczać do złamania zasady intymności i prywatności przy czynnościach takich jak przebieranie się dzieci i dorosłych.
7. Upewnić się, że osoby niepełnoletnie pełniące rolę kadry, (wolontariusze, trenerzy, sędziowie), mają zapewnione osobne pokoje, z dala od dzieci i dorosłych.

8. Dzieci i personel powinni przebywać w osobnych pokojach. Niedozwolone jest pozostawianie dzieci samych na noc w pokoju opiekuna (z wyjątkiem członków rodziny – za zgodą rodzica).

9. Przed wejściem do pokoju zawodników zawsze zapukaj. Staraj się unikać sytuacji, w których jesteś sam na sam z dzieckiem w pokoju. Jeśli to nieuniknione, pozostaw drzwi otwarte.

10. Podczas wyjazdu lub obozu zawsze uwzględniaj bezpieczeństwo dzieci, szczególnie w kontakcie z używanym sprzętem, i zapewnij dostęp do szybkiej pomocy medycznej, w tym dostępność apteczki i możliwość wezwania pogotowia.

Bezpieczeństwo online

1. Bądź świadomy cyfrowych zagrożeń i ryzyka związanego z rejestrowaniem prywatnej aktywności w Internecie przez aplikacje i algorytmy, a także z własnymi działaniami online. Dotyczy to lajkowania określonych stron, korzystania z aplikacji

randkowych, gdzie możesz natknąć się na małoletnich, z którymi masz zawodowy kontakt, śledzenia konkretnych osób lub stron w mediach społecznościowych oraz ustawień prywatności kont, z których korzystasz. Jeśli Twój profil jest publicznie dostępny, dzieci i ich rodzice/opiekunowie będą mieli wgląd w Twoją aktywność w sieci.

2. Komunikacja dotycząca działań PKPar odbywa się za pośrednictwem oficjalnych mediów społecznościowych PKPar. Możesz udostępniać posty PKPar na swoim prywatnym profilu, ale publikując cokolwiek w mediach społecznościowych, musisz pamiętać, aby Twoje działania nie zaszkodziły dziecku ani nie wyrządziły mu krzywdy.

3. Nie powinieneś nawiązywać kontaktów z dziećmi uczestniczącymi w zajęciach organizowanych przez PKPar poprzez przyjmowanie lub wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych, jeśli nie jest to związane z celami służbowymi. Jeśli jednak jesteś autorytetem dla dziecka, które może szukać u Ciebie pomocy, możesz odstąpić od tej zasady. W takim przypadku poinformuj innego dorosłego o tym kontakcie, zachowując jednocześnie zasadę poufności i nie ujawniając zwierzeń dziecka.

4. W trakcie zajęć lub innych aktywności prowadzonych przez PKPar dzieci nie powinny mieć przy sobie osobistych urządzeń elektronicznych.

5. Komunikacja online powinna odbywać się, o ile to możliwe, za pośrednictwem rodziców lub opiekunów. Jeśli nie jest to możliwe, musisz uzyskać zgodę rodziców/opiekunów oraz dziecka na bezpośrednią komunikację, pamiętając, że komunikacja z dzieckiem przez e-mail lub zamknięte grupy (np. Whatsapp, Messenger) jest dozwolona tylko wtedy, gdy w grupie uczestniczy jeszcze jedna osoba dorosła lub co najmniej dwoje dzieci. Każdy taki kontakt musi być jawny.

6. Wiadomości powinny dotyczyć wyłącznie spraw związanych z udziałem dziecka w zajęciach lub zawodach. Nigdy nie powinieneś przysyłać treści, które mogłyby być uznane za wiadomości o charakterze seksualnym. Jeśli chcesz udzielić informacji zwrotnej na temat postępów dziecka, zrób to w bezpośrednim kontakcie.

7. Absolutnie zabronione jest komunikowanie się z dziećmi poprzez czaty internetowe, strony z grami czy komunikatory internetowe, z wyjątkiem sytuacji opisanej w punkcie 5.